

వెరివాళ్ళ స్వర్గం

వి. వి. బి. రామారావు

ఎదురుగా ఉంటే ఆమె అరుణ బింబాధరాలపై పేలు పెట్టి లత పెదవులు మూయా లనుకున్నాడు మాధవరావు. "నో, నో డియర్, అంతమాటనకు. న్నెండింటికి ప్లేన్ ఉందిగా బయలు దేరి వచ్చేస్తా.... అంటే ఇంకొక నాలుగు గంటల్లో.... (త్రీ మినిట్స్ ఆఫ్) (ప్లీజ్ ఎక్స్పెండ్).... అబ్బ, ఈ ఆ ప రే ట రొకట హాయిగా మాటాడుకోనివ్వరు కదా.... లతా.... ఏమిటా ఆలోచన?.... నో, నో, నువ్ ఈ ఎండలో ఎయిర్ పోర్టుకు రావడమెందుకూ.... అక్కడ ఎండెలా ఉంది.... నో, నో, నాట్ నెసెసరీ.... ప్రికాషన్స్.... అబ్బే అదేం లేదు.... జ్ఞాపకం చేశానంతే.... సాయం కాలం వరకూ.... అవును. మా నాన్న గారితో చెప్పడం అంత తేలికేంకాదు.. మొన్ననే పారిస్ వెళ్ళాడు. లా బోర్గెట్ ఎయిర్ పోర్ట్ లో బ్యాగేజీ గలంతయిం దట.... అమెరికన్ ఎక్స్ప్రెస్ క్రెడిట్ కార్డులు ఎటాచ్ లో ఉన్నాయట.... ఇండియన్ కాన్సల్.... సారీ! నీ ఇష్టం. ఎండలో అంతదూరం ఎందుకని.... మీ డాడీ.... (సి క్స్ మి ని ట్స్) (ప్లీజ్ ఎక్స్పెండ్, డోన్స్ ఇన్ బరప్ట్).... సారీ! డియర్ బొత్తిగా మెటీరియల్ మెండెడ్

ఫెలోన్ ఈ తెలిఫోన్ గర్ల్స్... మీ డాడీ... అవును పార మెంటు సెషన్స్.... పోనీ మీ మమ్మీతో... అదంతా నీ కేవదిలేస్తున్నా మరి.... వెళ్ళిరానా.... నో నో జాకేం తొందరలేదు.... వస్తా.... బై!" పోన్ పెట్టేసి ఎయిర్ పోర్టుకి రింగ్ చేశాడు మాధవరావు. ఢిల్లీ ప్లయిట్ లో ఓ సీట్ బుక్ చెయ్యమన్నాడు. సున్నితమైన కన్నె కంఠం. "సారీ? నో రూమ్!" తియ్యగా అడిగింది మరుసటి రోజుకు బుక్ చేయనా అని. "త్సా ది వి. ఐ. పి. కోటా! ఐ విల్ వెయిట్!" "యస్ సర్, ఐ దు ని మి షా ల క్రింద కాన్సెల్ అయింది." పేరూ ఎడ్రసూ తీసుకుంది. * * * "మిస్ లతా, పనుంది నాలుగింటికే వెళతానన్నారు. కారు తీసుకువెళ్ళండి!" "నో, నో, నా కారులోనే వెళతా! కాస్త షాపింగ్ ఉంది." "అబ్బ, ఈ ట్రాఫిక్ ఒకటే బోర్! బషిర్ బాగ్ జాయ్ అర గంట పడు తుంది క్లియర్ అవడానికి. దానికి బదులు ఢిల్లీ రంతా చుట్టు తిరగడం బెట

రేమో!

సరిగా ఐదున్నర నిమిషాల తర్వాత దొరికింది సందు.

'ఫెస్టివల్ సేల్' అని పెద్దసిల్కు బ్యానర్! అక్కడ ఆపుచేసింది కారు.

"గుడ్ ఈ వె నింగ్ మిస్.... వాట్...."

వాక్యం పూర్తి చెయ్యనియ్యలేదు లత. ఓ షాప్ గర్ల తనవైపు మైమరిచి పోయి చూస్తోంది.

చీ. ఈ షాప్ గర్స్ డిస్ గెస్టింగ్ క్రీచర్స్, క్లాస్ టిప్ టాప్ గాతయారై తే గుడ్ స్పగించి చూస్తారు. ఒక పిసరు చీర తీస్తే వాళ్ళచేత కావలసిన వస్తువులు తీయించడం అసాధ్యం. కొనడానికి వచ్చినవాళ్ళకు వెనుదిరిగిపోయి షెల్ఫులు సర్దేస్తూ ఉంటారు.

"యు వర్ ఆర్ ధర్ మిస్...." కౌంటరు వద్దనుండిలేచి చక్కావచ్చింది. కానీ అంత బొట్టు పెట్టుకున్న సింధీ ఆవిడ. ఆమె నడకకి భూమి గజగజలాడుతున్నట్టనిపించింది.

ఓ కార్టన్ కేర్ ఫ్రీ, ప్రిజ్ రాప్ ఇట్.... ఆప్టర్ షేప్ లోషన్, ఓట్టు స్పైస్.... ఓ డజన్ కేడ్ బరీ క్రీస్ప్ బార్స్.... ట్వీస్ టీ ఎయిట్, ఫోమ్, స్పెషల్.... నాలుగు పెయిర్స్.... ఈ బివు జ్ కి మేచ్.... ఫెలిగ్రేసెట్స్ చూపిస్తారా.... కప్ లింక్స్...."

నలుగురు షాప్ గర్లు చక్ర పటాకలా తిరుగుతున్నారు. కౌంటర్ వద్దకు వెళ్ళిపోయి ప్రొప్రయిటర్ తన వంకే చూస్తోంది.

నీట్ గా ప్యాక్ చేసి ఇచ్చింది పొడు

గాటి అమ్మాయి. నీరసంగా కనపడుతున్న ఆ అమ్మాయిని చూస్తే జాలి వేసింది. పాపం! తను ఎంచిన రాళ్ళ గాజుల వంకే చూస్తోంది - అద్దాలవెనక మిఠాయివైపు చూస్తున్న బడి పిలాడిలా ఈమెకు ఓ సెట్ ప్రెజెంట్ చేస్తే.... సింధీ ఆవిడ ఏమంటుంటో....

"కప్ లింక్స్!.... ఖరీదైనవి కావాలి!"

"పెయిర్ ఫార్మ్ ఎయిట్, ఫిఫ్టీ వైవ్!"

"ఇవి ఇవ్వండి, నా జూ కు గా ఉన్నాయి!"

"నైన్ టీ సిక్స్!"

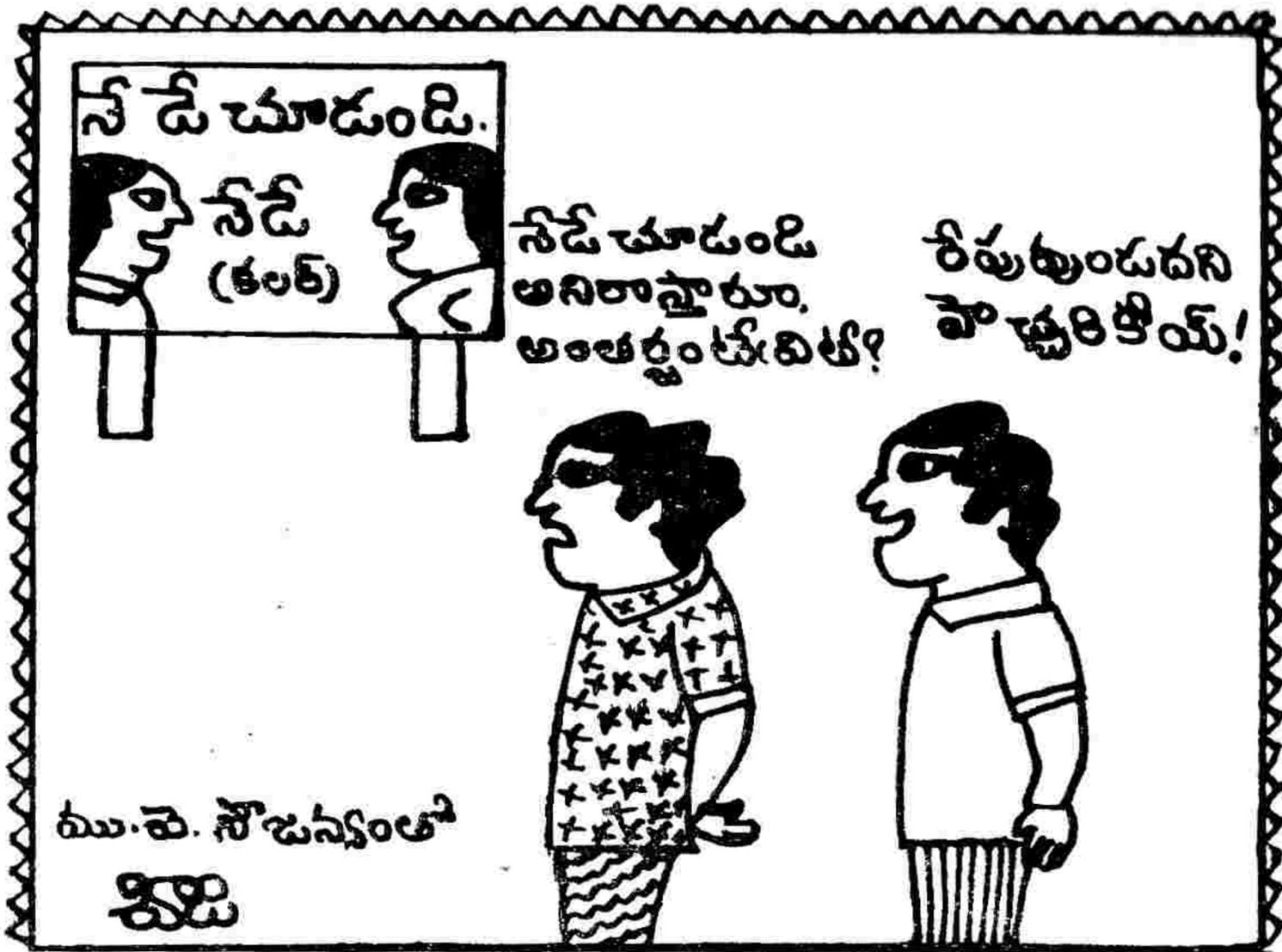
"దట్టాల్ రైట్! మొత్తం ఎంత యింది?" మడత నలగని మూడు వంద కాగితాలు బ్యాగులోంచి తీసి కౌంటరు మీద పడేసింది.

"థాంక్స్, మిస్!" అంది పొడు గాటి అమ్మాయి పేకెట్లు కారు దగ్గరకు తెస్తూ.

ఏబిడ్స్ దాటి రాయల్ టాకీస్ గల్లికి వచ్చింది కారు. హనుమాన్ టెకిడి దగ్గర చెరుకుగడ లమ్ముతారు.

రాఘుగర్ కేన్ రాజేష్ కు యిష్టం. పళ్ళు గట్టిగా ఉంచాలంటే చెరకు గడలూ, ఆలాంటి గట్టివి నమలడం చాలా ఆవసరమని రాజేష్ సిద్ధాంతం. నాలుగు గడలుకొని ముక్కలు కొట్టించి డిక్కిలో పడేయించింది లత.

తరవాత మజిలీ రాయల్ టాకీస్. రిజర్వేషన్ కౌంటర్ వద్దకెళ్ళి గోడ కానుకుని ఉన్న ముప్పై ఆరు, ముప్పై

ఏడు సీట్లు ఏషోకి ఖాళీ ఉంటే ఆ షోకి ఇమ్మంది.

బుకింగ్ క్లార్క్ తలెత్తి తనవంక చూశాడు.

ఫూర్ ఫెలో! తన మనసులోని విషయం ఎలా ఊహించగలడు... ఇంటిదగర ఆరు గురు పిల్లలూ, దోమలూ, మాసీనది మురికి కంపూ, లాస్టోలో గోడకానుకుని కూర్చుని వేళ్ళేదో వెతుకుతుండగా ఎప్పుడయినా సినిమా చూడకుండా ఆమె చెవిలో గుస గుస లాడేడా?

రాజేష్ ఇప్పుడేం చేస్తుంటాడు?

ఆఫీసులో వుంటాడో, ఇంటిదగరే వుంటాడో! ఒక్కమాటు ఫోన్ చేస్తే? సంబర్ డయల్ చేసింది. మానేజర్ ను పౌలెట్ గా పెర్మిషన్ అడిగి.

కొంతసేపటికి లైనులో రాజేష్.

“ఓ డియర్.... అలిసిపోయాను.... నో, నో ఈరోజుకాదు ప్లీజ్! నాలు గింటినుండి షాపింగ్ అవుతూనేవుంది. మేజర్ అయిజెమ్స్ ఇంకా వుండనే ఉన్నయ్! చీర కొననేలేదు. ఏడడు గులు నడిస్తే చాలంటారు.... హేమా, మేరీ వస్తానన్నారు. మెల్లగా తప్పించు కున్నాను. ఎల్లండికి టేక్లెట్టు దొరి కాయి. ముప్పైఆరూ, ముప్పైఏడూ రైట్ మరివస్తా! స్వీట్ వన్.”

గడియారంవైపు చూస్తూ మెట్ల దిగువ నుంచున్నాడు మేనేజర్.

“సో కెన్ డ్ ఆఫ్ యూ హియర్ ఈజ్ ది మనీ!”

రూపాయనోటు పెలిఫోన్ కింద పడేసి బయటకు నడిచింది. భూల్ చంద్ లో రాజేష్ కు గిఫ్ట్ కొనాలనుకుంది. మానేజింగ్ డైరెక్టర్

జెయిన్ బట్ట లిక్కడే కొంటా
 డట. ఎంత ఎలిడెంట్ గా ఉంటాయీ ?
 రాజేష్ కు సర్ ప్రెజింగ్ గా ఇవ్వాలి.
 డాసింగ్ డిజైన్స్ ఎంచింది. బిలు
 రెండువందల ఎనభై అయింది. మరో
 మూడు మడత నలగని వందకాయితా
 లిచ్చి పాకెట్ పట్టుకుని బయటపడింది.

* * *

ఎంత అందంగా ఉన్నాడు! ఆ పర్టు
 ఎంత చక్కగా అమిరింది? రెప్ప
 వాల్చుకుండా చూస్తోంది మంజుల.

“యూ సీలీ! ఏవిటా చూపు” —
 నవ్వాడు కిశోర్.

“నిన్ను అలా చూస్తుంటే నాకు
 కాలమే తెలియదు. నిజం చెప్పు.
 నన్ను ప్రేమిస్తున్నావా?”

“వాట్ ఎ క్వశ్చెన్, డియర్!”

“కిశోర్, నీకు యూనివర్సిటీ ఫస్టు
 రావాలి. వెంటనే పి. జీ. లో చేరాలి.”

“అంతేనా, అసలు విషయం వదిలే
 శావ్! నాకు యూనివర్సిటీ ఫస్టు వద్దు.
 నీకు, నాకంటే మంచి మార్కులు
 రావాలి. నీకు ఛాన్స్ వస్తే, ఇద్దరం
 కలిసే వెళ్ళొచ్చు. ఇద్దరం కలిసి సర్టిఫైడ్
 స్పెషలిజ్ట్ చేద్దాం.”

“నువ్ ఆరోగ్యం చూసుకోకుండా
 సిగరెట్లు తెగ తగలేస్తున్నావ్! కిశోర్
 నీకోసం, నాకోసం కొంచెం తగ్గించు
 కోవూ? ప్లీజ్! అన్నయ్య నన్ను తరచి
 తరచి అడుగుతున్నాడు. ఆ ఫార్మాలిటీ
 కూడా తీర్చేసుకుంటే....”

“డోన్ట్ వర్రీ డార్లింగ్! ముందు
 గోల్ రీచయితే, తరువాత అవన్నీ!”

— కళ్ళతోనే చూట్లాడడం నేర్చు

కున్నారు మంజుల, కిశోర్!

మరి కాసేపటికి కిశోర్ వెళ్ళు
 చూస్తున్నమంజుల అతనిచూపు మల్లిక
 వెళ్ళు తిరగడం గమనించింది.

అరే! అదేమిటి కిశోర్ మల్లికవెళ్ళు
 అలా చూస్తున్నాడు. మల్లికా కిశోర్
 వేపే చూస్తోంది.

ఫార్మాలిటీస్ తరవాత అంటున్నాడు
 కొంపదీసి మోసం చెయ్యడు కదా!

మరుక్షణంలో కిశోర్ తన వంక
 చూశాడు.

చీ! తనెంత అపోహపడింది! —

— అసలు ఏ అమ్మాయి మాత్రం
 కిశోర్ వెళ్ళు చూడకుండా ఎలా ఉండ
 గలదు?—ది మోస్టు ఛార్మింగ్ యంగ్
 మ్యాన్!

* * *

ప్రొఫెసర్ షేమియాలి మీ డయా
 గ్నోసిస్ తప్పులావుంది. ఏచోమెన్
 ఓపెన్ చేశా.... కడుపునొప్పికి కారణం
 ఎపెండి సైటిస్ కాదు. డ్యూయోడినల్
 అల్సర్ లావుంది. ఇన్ స్ట్రక్షన్స్!”

“సారీ ప్రవీణ్, నేను అసిస్టెంట్
 చేసిన డయాగ్నోసిస్ ను ఆధారం
 చేసుకుని కాపీను థియేటర్ కు ప్రిపేర్
 చెయ్యమన్నాను. యూ ఆర్ రైట్,
 ప్లీజ్ ఫుష్ ఆన్!”

“థాంక్స్! ప్రొఫెసర్!”

డుయాడినమ్ లోనూ అల్సర్ కనపడ
 లేదు.

“బాస్!” గట్టిగా కేకవేశాడు
 ప్రవీణ్!

పక్క పే బిల్ మీ ద చేస్తున్న
 హెర్నియా అసిస్టెంట్ కు అప్పచెప్పి

ప్రవీణ్ దగ్గర కొచ్చాడు ప్రొఫెసర్ ।
మాస్కో పెట్టుకుంటే బాస్ కళ్ళు
ఇంకా మెరుస్తున్నయ్ !

ఉండి ఉండి, “నూ బ ర్స్ !”
“ఎస్వాబ్ !” “బి. పి. నార్మల్”
ఇలాంటి మాటలు వినవస్తున్నయ్ !

ప్రవీణ్ కి చెమటలు పడుతున్నయ్ !
ఆయన్ను తప్పని తనేం చేశాడు? కిస్
షీట్ తెప్పించడానికి అవకాశంలేదు.
బాసేవీం చేస్తారో చూడాలి

“ప్రవీణ్, కోజ్ దియాచోక్-మెన్ -
కాంట్ ది స్వాబ్స్ కేర్ ఫుల్లీ - తరవాత
ఆలోచిద్దాం.”

మరో ఆ యి దు ని ము షా లో
సూయిర్స్ పేసేశాడు. ఇంక ఏమాత్రం
ఆలస్యం చేసినా పేజిల్ డెత్, మరేమైనా
ఉందా? తన గర్వవంతో, తన చొరవతో
ఒక జీవాన్ని పొట్ట బెట్టుకోవలసింది.

* * * *

“మిస్టర్ మాధవరావ్! నేను చాలా
సేవయి గమనిస్తూనే ఉన్నాను. మీపని
ఏం తృప్తికరంగాలేదు. పరధ్యానంగా
ఉండవద్దని మీకు చాలా సార్లు చెప్పాను.
ఎమ్మేలు పాసయిన వారికి చిన్న చిన్న
ఉద్యోగాలియ్యవద్దని. అందుకే మొత్తం
కుంటాను. మీరు ఆ డ్రాఫ్ట్ అన్నీ
ఫైనల్ జ్ చెయ్యండి. టైపయి డిస్పెచ్
ఆవ్వాలి అవన్నీ, ఇవాళే!”

తన ఎమ్. ఏ. మీద కసి మానేజర్ కి
నిట్టూర్చాడు మాధవరావ్ !

— మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ వస్తాడు.
ప్రొడక్షన్ డేటా టైమ్ చెయ్యమ
న్నానా? సారీ మిస్ లతా! ఆఫీసు పేళలో
పరాకుపనికిరాదు. “కాన్ సన్ క్రేషన్
ఆన్ యువర్ వర్క్!”

లత కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయ్.

టెలుగులో దేన్ని గాడిద అంటారు

“నెవర్ మెండ్ బేబీ! గెట్ ఆన్ విత్
యువర్ వర్క్!” మెల్లగా చెయ్యి
నొక్కి వెళ్ళిపోయాడు రిసెడెంట్ డైరెక్టరు !

— గె నిక్ వార్డులో డా॥ సునీతారెడ్డి
రొండ్నుమీద వస్తోంది. వెనకాలకన్యకా
పరివారం. ఓకేసు చూసి రెండు ప్రశ్న
లడిగింది ఆమె. ఉగ్రురాలై పోయింది,
మంజులకీ సమాధానం తెలియదనికాదు,
కిటికీలోంచి ఎటోచూస్తున్నందుకు:

చడామడా తిట్టసింది వార్డులో - తల
కొట్టేసినట్టేయింది మంజులకీ.

“నువ్వీంత పాడుచేస్తా వనుకోలేదు,
ప్రవీణ్.”

బాస్ కంఠంలో విసుగుకంటే, విచార
మే ఎక్కువగా వినిపించింది.

“కారణం నా కవసరం లేదుకాని
కాన్ సెన్ క్రేట్ చెయ్యలేకపోతున్నావ్!
ఫైనల్స్ దగ్గరి కొస్తున్నయ్ ! విత్
యువర్ డ్రైవ్, చాలామీదకు రావలసిన
వాడివి.”

మెల్ల మెల్లగా చెప్పాడు సర్జరీ
ప్రొఫెసర్ !